

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στην Πρόταση του Προέδρου της Βουλής "για μερική τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής".

1. Με το άρθρο 1 της υπόψη πρότασης επιχειρούνται ωρισμένες διορθωτικής μορφής επείγουσες ρυθμίσεις και αποσαφηνίσεις ισχυουσών, από το 1975, κατά βάση, διατάξεων, που αναφέρονται σε χρονίζοντα λειτουργικά προβλήματα. Η οικονομική κρίση όμως που μαστίζει τη χώρα μας και οι θυσίες στις οποίες υποβάλλεται ο Λαός μας για την έξοδο από την κρίση μεταθέτουν κατ'ανάγκη στο μέλλον μία συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος του προσωπικού της Βουλής και των Βουλευτών, όπως θα επιθυμούσε ο Πρόεδρος της Βουλής και όπως επιβάλλει το Σύνταγμα. Έτσι:

α) Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, αναπροσαρμόζονται με πολύ φειδώ και κατά ποσοστό μόλις 5% , τα καταβαλλόμενα μέχρι σήμερα ποσά για δαπάνες οργανώσεως και λειτουργίας Γραφείου, παρότι οι ανατιμήσεις που έχουν επέλθει στα μισθώματα των κεντρικών ακινήτων και μόνον θα δικαιολογούσαν πολλαπλάσια αναπροσαρμογή.

β) Με την παρ. 2 ρυθμίζεται κατά τρόπο ορθολογικό το υπάρχον δικαίωμα τηλεφωνικής ατέλειας, η οποία παραμένει αμετάβλητη στις τέσσερις τηλεφωνικές συνδέσεις ήτοι αριθμό που έχει προσδιοριστεί με την από 26.11.87 απόφαση του Προέδρου της Βουλής (ΦΕΚ Β/716/10.12.87). Με τη ρύθμιση που εισάγεται δεν αυξάνεται ο ήδη ορισμένος, από το 1981, αριθμός τιμολογιακών μονάδων αλλά διευκρινίζεται ότι ισχύει ανά δικαιούμενη τηλεφωνική σύνδεση, για λόγους λειτουργικής διευκόλυνσης των βουλευτών.

γ) Με την παρ. 3 διευκρινίζεται ότι οι ηγεσίες των Κομμάτων αντί βουλευτών, που προβλέπει το Ζ'/1975 Ψήφισμα, μπορούν να χρησιμοποιούν - για ειδικές αποστολές - και στελέχη του Κόμματος, μέσα όμως στον ήδη καθορισμένο αριθμό μετακινήσεων δια των εσωτερικών αεροπορικών γραμμών.

δ) Με την παρ. 4 παρέχονται σε κάθε βουλευτή έξοδα κινήσεως 20.000 δρχ. Ανάλογα δε με την χιλιομετρική απόσταση της εκλογικής του περιφέρειας - από την πλησιέστερη πόλη που έχει τακτική αεροπορική συγκοινωνία και τις δυσκολίες μετάβασης στην εκλογική του περιφέρεια - μπορεί να ανέλθουν το ανώτερο μέχρι 80.000 δρχ. μετά συνεκτίμηση όμως διαφόρων πραγματικών συνθηκών από τον Πρόεδρο της Βουλής. Επειδή το θέμα δεν μπορεί να καλυφθεί εκ των πραγμάτων με περιπτωσιολογική απαρίθμηση και εξατομίκευση των επί μέρους περιπτώσεων λαμβάνεται πρόνοια ώστε οι λεπτομέρειες εφαρμογής καθώς και η τυχόν αναπροσαρμογή των ποσών να ρυθμίζονται με αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής.

ε) Με την παρ. 5 εξομοιώνεται η αποζημίωση που παρέχεται στους Βουλευτές για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις του Τμήματος Διακοπής των Εργασιών, με την προβλεπόμενη από το άρθρο 37 παρ. 2 του Κοινοβουλευτικού μέρους του Κανονισμού (για συμμετοχή στις Διαρκείς Επιτροπές).

2. Με την προτεινόμενη προσθήκη του άρθρου 2 της πρότασης συμπληρώνεται το άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό) ώστε προσωπικότητες ηξημένου κύρους που διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην πρόσφατη πολιτική μας ιστορία, όπως οι διατελέσαντες Πρωθυπουργοί σε Κυβερνήσεις που έλαβαν ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής, ακριβώς για την αναβάθμιση του κύρους της Βουλής, να ακούγονται όποτε ζητήσουν το λόγο για είκοσι (20) λεπτά της ώρας κάθε φορά.

3. Με το άρθρο 3 καλύπτεται και τυπικά μία παράλειψη ετών και θεσμοθετείται μία εθιμική πρακτική που ακολουθούσαν σχεδόν όλοι οι προκάτοχοι του Προέδρου της Βουλής προκειμένου περί πρώην Πρωθυπουργών ή πρώην Προέδρων της Βουλής. Παρείχαν με προσωπική τους κάλυψη το αναγκαίο προσωπικό για την στοιχειώδη γραμματειακή εξυπηρέτηση κοινοβουλευτικών ανδρών που τίμησαν τα ανώτατα αξιώματα της Πολιτείας. Αυτό το έθιμο, με ευθύτητα και σε περιορισμένο αριθμό, μεταβάλλεται σε θετική νομοθετική διάταξη που, για τους αυτούς λόγους, επεκτείνεται και στους διατελέσαντες Αντιπροέδρους Κοινοβουλευτικών Κυβερνήσεων καθώς και στους πρώην Προέδρους Κοινοβουλευτικών Ομάδων, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του Κοινοβουλευτικού μέρους του Κ.τ.Β.

4. Με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 4 ενισχύονται τα γραφεία των Αντιπροέδρων της Βουλής με ένα μετακλητό υπάλληλο και δύο απεσπασμένους από το δημόσιο τομέα. Η ρύθμιση αυτή υπολείπεται ακόμα κατά πολύ από το αναγνωριζόμενο στους υφυπουργούς δικαίωμα να προσλαμβάνουν πέντε μετακλητούς υπαλλήλους και να χρησιμοποιούν απεριόριστα αριθμό μονίμων υπαλλήλων του τομέα δραστηριότητός των.

5. Με την διάταξη του άρθρου 5 εναρμονίζεται απλώς ο μισθός του μετακλητού Γενικού Γραμματέα της Βουλής με τα ισχύοντα από 15.1.90 για όλους τους μετακλητούς υπαλλήλους της Βουλής.

6. Με το άρθρο 6 μονιμοποιούνται όλοι οι μέχρι σήμερα υπηρετούντες με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου υπάλληλοι της Βουλής που έχουν προσληφθεί με βάση το άρθρο 65 του υπηρεσιακού κανονισμού και το άρθρο 163 του κοινοβουλευτικού μέρους του Κανονισμού, ώστε να εκλείψει η αβεβαιότητα για το υπηρεσιακό τους μέλλον. Σημειώτεον ότι για την διαδικασία μονιμοποίησης επαναλαμβάνεται η διάταξη που είχε εφαρμοστεί με την από 20.4.89 απόφαση του τότε Προέδρου της Βουλής (ΦΕΚ 101/Α/25.4.89). Παράλληλα καταργείται η παρ. 12 του άρθρου 65 γιατί έρχεται σε αντίθεση με την παρ. 7 του ίδιου άρθρου και έχει δημιουργήσει στην πράξη προβλήματα εφαρμογής.

7. Με την παρ.1 του άρθρου 7 δημιουργείται αυτοτελής κλάδος Τυπογράφων, η ύπαρξη του οποίου κατέστη αναγκαία μετά την αποδέσμευση της Βουλής από το Εθνικό Τυπογραφείο και την προσπάθεια εκτύπωσης όλων των εντύπων της Βουλής με δικό της μέσο. Μέχρι σήμερα οι εργασίες αυτές γίνονται υποτυπωδώς από λίγους κλητήρες και ένα υπάλληλο κατηγορίας ΑΡ, οι οποίοι ούτε την αναγκαία εκπαίδευση, ούτε τις απαραίτητες γνώσεις για το έργο αυτό είχαν. Πλήν όμως πρέπει να ομολογηθεί ότι, παρά τις αντίξοες συνθήκες εργασίας, κατέβαλλαν φιλότιμες προσπάθειες εδώ και δύο περίπου χρόνια για να ανταποκριθούν στο εκτός του κλάδου και της ειδικότητάς τους καθήκοντα, γι' αυτό και λαμβάνεται πρόνοια, με την παρ.4, όσοι απ' αυτούς που εργάσθηκαν ή εργάζονται στην άτυπη εκτυπωτική μονάδα θελήσουν, με αίτησή τους - που θα υποβληθεί ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του προτεινόμενου σχεδίου - να έχουν τη δυνατότητα μετάταξης, ύστερα από κρίση του υπηρεσιακού συμβουλίου, σε προσωρινές θέσεις του νέου κλάδου, ώστε να προσφέρουν την κτηθείσα εμπειρία τους.

Οι παρ. 3 και 5 έχουν καθαρά υπηρεσιακό χαρακτήρα ενώ με την παρ 6 λαμβάνεται μέριμνα για την άμεση πρόσληψη εξ κλητήρων που θα καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες της διονομής εντύπων δεδομένου ότι η απασχόληση των μέχρι τούδε κλητήρων στην εκτυπωτική μονάδα και τα γραφεία των κομμάτων είχε επιδεινώσει το πρόβλημα διανομής, με συνέπεια να διατυπωθούν ακόμα και μέσα στη Βουλή παράπονα για πλημμελή διανομή.

8. Με το άρθρο 8 καλύπτεται μία υπηρεσιακή ανάγκη που έχει δημιουργηθεί εκ των πραγμάτων, γιατί υπάρχουν και υπηρεσίες της Βουλής που λειτουργούν εκτός του κεντρικού κτιρίου (Μπενάκειος, μονάδο μικροφωτογράφησης στην οδό Ηπείρου και επίκειται η εγκατάσταση βιβλιοστασίου στο πρώην Καπνεργαστάσιο) και συνεπώς ανακύπτει υπηρεσιακή ανάγκη να υπάρχουν τουλάχιστον δύο εποπτες καθαριότητας που θα επιτηρούν και θα καθοδηγούν το προσωπικό καθαριότητας. Η παρ.3 έχει καθαρά τυπικό περιεχόμενο, ενώ με τις παρ. 4, 6 και 7 του ίδιου άρθρου γίνεται, σε βαθμό πολύ περιορισμένο, ενίσχυση βοηθητικού προσωπικού. Και χωρίς να επέρχεται αύξηση θέσεων με την παρ. 5 παρέχεται η ευχέρεια σε μια από τις θέσεις υδραυλικών να προσληφθεί ένας ψυκτικός για κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών που προήλθαν από την επέκταση του κλιματισμού στους χώρους του μεγάρου της Βουλής.

9. Με το άρθρο 9 επέρχονται ωρισμένες μεταβολές στο άρθρο 65 του υπηρεσιακού κανονισμού που αποβλέπουν στην υποβοήθηση του έργου προβολής της Βουλής, διά της προσλήψεως δύο δημοσιογράφων, μελών της ΕΣΗΕΑ και δύο διερμηνέων - μεταφραστών. Παράλληλα ενισχύεται το Τμήμα κινήσεως της Βουλής με τέσσερις οδηγούς αυτοκινήτων, δεδομένου ότι ο υπάρχων αριθμός μετά την αύξηση του αριθμού των αντιπροέδρων της Βουλής, από τρεις σε πέντε, υπηρεσιακά δεν επαρκεί.

10. Μετά την επαναφορά του βαθμού του Γενικού Διευθυντού στον δημόσιο τομέα και ιδίως μετά τον προσδιορισμό ειδικού για τον βαθμό αυτό μισθού ενεργοποιούνται και πάλι οι νομοθετημένες, από τον υπηρεσιακό Κανονισμό, θέσεις του βαθμού του Γενικού Διευθυντού της Βουλής και των αναπληρωτών του που έμεναν ανενεργείς ακριβώς λόγω αυτής της ελλείψεως αντιστοίχου προς τον βαθμό μισθού. Ήδη, για λόγους καθαρά μισθολογικούς - διότι η διάρθρωση των θέσεων του προσωπικού της Βουλής διέπεται αποκλειστικά από τον Κ.τ.Β.- διευκρινίζεται απλώς, με το άρθρο 10 της πρότασης, η μισθολογική αντιστοιχία τους με τον εκάστοτε μισθό των ομοιοβάθμων τους του δημόσιου τομέα και ελλείπει βαθμού αναπληρωτού, στο υπόλοιπο δημόσιο τομέα, ορίζεται ειδικώς ότι ο αναπληρωτής θα λαμβάνει τον ίδιο μισθό με τον Γενικό Δ/ντή με μειωμένα όμως κατά 10% την προσαύξηση του άρθρου 78 παρ. 8 του Ν.1892/90.

11. Με την παρ.1 του άρθρου 11 επανέρχεται προσωρινά σε ισχύ - και για διάστημα ενός χρόνου - μεταβατική διάταξη, που είχε περιληφθεί στον υπηρεσιακό Κανονισμό της Βουλής, για υπαλλήλους που δεν ανήκαν στον διοικητικό κλάδο και δεν μετείχαν της κρίσεως για τον βαθμό του αναπληρωτού Γενικού Δ/ντού. Με τη μεταβατική αυτή ρύθμιση επιδιώκεται η αναβάθμιση της διεύθυνσεως διεθνών σχέσεων της Βουλής εν όψει των αυξημένων υποχρεώσεων στους διεθνείς οργανισμούς (ΕΟΚ, ΔΑΣΕ, Διακοινοβουλευτική ένωση κ.λ.π.) και παράλληλα θα βελτιωθεί συνταξιοδοτικά η θέση του αρχαιότερου διευθυντού της Βουλής. Με την παρ. 2 συντέμνεται ο χρόνος που προβλέπεται για την κρίση στον βαθμό του αναπληρωτού σε τρόπο ώστε να κριθούν και όσοι έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τριετή θητεία ως προϊστάμενοι διεύθυνσεως. Η παρ. 3 είναι καθαρά υπηρεσιακή προσθήκη συνταξιοδοτικής πρόβλεψης προς εναρμόνιση του συνταξίμου μισθού με τον βαθμό του Γενικού ή αναπληρωτού Γενικού Δ/ντού.

12. Με την εισαγόμενη ρύθμιση του άρθρου 12 πρέπει κατ'αρχήν να τονισθεί ότι δεν προκαλείται καμία οικονομική επιβάρυνση του προϋπολογισμού της Βουλής γιατί έχει αποδεσμευθεί ο βαθμός από τον μισθό. Η βαθμολογική προώθηση έχει καθαρά ηθικό χαρακτήρα και αφορά αδιακρίτως όλους τους υπαλλήλους της ΑΤ κατηγορίας (πτυχιούχους πανεπιστημιακών σχολών) οι οποίοι έχουν καθηλωθεί στον 6ο βαθμό ελλείπει κενών οργανικών θέσεων. Προοπτική κενώσεως θέσεων Τμηματάρχου και φυσιολογικής εξέλιξης δεν υπάρχει, λόγω του μικρού μέσου όρου ηλικίας των κατεχόντων τις διευθυντικές θέσεις και τις θέσεις των οργανικών τμηματάρχων, με συνέπεια ένας αριθμός 35 υπαλλήλων να παραμείνει με μαθηματική ακρίβεια βαθμολογικά στάσιμος στον 6ο βαθμό μέχρι την συνταξιοδότησή του. Πάντως σε περίπτωση τυχόν κενώσεως τακτικής (οργανικής) θέσεως τμηματάρχου λαμβάνεται μέριμνα ώστε αυτή να

καταλαμβάνεται από τον πρώτο κατά σειρά αρχαιότητας υπάλληλο που κατέχει προσωρινή θέση. Προστίθεται επίσης ότι η μεταξύ τους υφιστάμενη σήμερα σειρά αρχαιότητας διατηρείται και κρίνεται σκόπιμο να διευκρινισθεί δια της αιτιολογικής εκθέσεως ότι η προσγωγή κάποιου από τους κατέχοντες τις προσωρινές θέσεις στον βαθμό του Διευθυντού δεν συνεπάγεται κατάργηση της θέσεως. Η κατάργηση των προσωρινών θέσεων θα επισυμβεί μόνον κατά την καθ'οιονδήποτε τρόπο αποχώρηση του κατέχοντος αυτήν από την ενεργό υπηρεσία.

Σημειωτέον ότι οι υπάλληλοι Π.Ε. (πανεπιστημιακής εκπαίδευσης) του δημόσιου τομέα, με την ενοποίηση των βαθμών εξέλιξης (Ν. 1586/86) καταλαμβάνουν τον ανώτερο βαθμό (Α') μετά από 8 χρόνια δημόσιας υπηρεσίας ενώ με τη ρύθμιση που γίνεται ο εισηγητής της Βουλής θα περιμένει για να εξισωθεί ηθικά με τον δημόσιο υπάλληλο 12 χρόνια. Για λόγους ίσης μεταχείρισης η ίδιο πρόνοια λαμβάνεται και για τους υπαλλήλους ΜΕ που καθλώνονται στον 6ο βαθμό.

13. Με το άρθρο 13 ερμηνεύεται αυθεντικό η έννοια υφιστάμενης αποκαταστατικής διάταξης στον Κανονισμό της Βουλής, -που ψηφίστηκε ομόφωνα στις 20-4-89 από την τότε Ολομέλεια της Βουλής- και με την οποία επαναφέρθηκε σε ισχύ διάταξη του Κ.τ.Β. που θεσπίσθηκε το 1927 και ίσχυσε μέχρι την δικτατορία της 21.4.1967 οπότε καταργήθηκε. Παρότι η αποκαταστατική αυτή διάταξη διευκρινίζει σαφώς ότι ο υπολογισμός του συντάξιμου μισθού και του χρόνου συντάξεως αντί των 50/50, που προέβλεπε ο προηγούμενος κανονισμός, θα γίνεται του λοιπού με αναγωγή σε 35/35 εν τούτοις στην πράξη, το Γ.Λ.Κ., την εφάρμοσε μόνο ως προς τον συντάξιμο μισθό και δεν έλαβε υπόψη τον πλασματικό χρόνο με τον οποίο προσαυξάνεται κάθε χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας πέρα από το 20 χρόνια, προφανώς, γιατί η προσαύξηση αυτή ανεφέρτετο στα πρακτικά της ΠΕ'/31.5.1927 συνεδρίασης της Βουλής και όχι σε νόμο ή σε Φ.Ε.Κ. Ήδη η αναγραφόμενη στα τότε Πρακτικά προσαύξηση επαναλαμβάνεται ως ερμηνευτική διάταξη του δημοσιευμένου υποχρεωτικώς στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως Κανονισμού, ώστε να μη υπάρχουν αμφιβολίες και διευκρινίζεται πλέον ότι ο συντάξιμος χρόνος και ο συντάξιμος μισθός προσαυξάνεται κατά το ποσοστό που οριζέτο από το 1927. Η ερμηνεία αυτή έχει ως αποτέλεσμα ότι όποιος υπάλληλος της Βουλής συμπληρώσει 29 χρόνια πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μπορεί αν το επιθυμεί, (με τον συνυπολογισμό της πλασματικής προσαύξεσης) να εξέλθει της υπηρεσίας με πλήρη σύνταξη (35/35), και με τον κατεχόμενο βαθμό ή μισθό του χρόνου αποχώρησης. Σημειωτέον ότι ανάλογης ή και μεγαλύτερης προσαύξεσης απολαύουν και μια σειρά υπηρεσιών του δημόσιου τομέα. Με την παρ. 2 συμπληρώνεται ότι κεκτημένα δικαιώματα πρόωρης συνταξιοδότησης δεν θίγονται. Π.χ. αν μία μητέρα 42 ετών έχει συμπληρώσει 15 χρόνια υπηρεσίας - και έχει τις προβλεπόμενες από τον Ν. 1902/90 προϋποθέσεις - μπορεί να συνταξιοδοτηθεί με τις κείμενες διατάξεις, χωρίς όμως τις προσαυξήσεις, γιατί αυτές υπολογίζονται μετά τη συμπλήρωση 20 ετών υπηρεσίας, γεγονός που δεν συντρέχει για όσους αποχωρούν, με τη θέλησή τους, ενωρίτερον.

Δεδομένου ότι με τον συνυπολογισμό του πλασματικού χρόνου ο υπάλληλος στα 29 χρόνια εξαντλεί το 35/35 πέρα των οποίων δεν νοείται προσαύξηση, ως κίνητρο παραμονής στην υπηρεσία ήτοι για όσους αποχωρούν ύστερο από αίτησή τους οποτεδήποτε μετά την συμπλήρωση όμως 32 ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμου υπηρεσίας ή εξέρχονται αυτής λόγω συμπλήρωσεως του ορίου ηλικίας, παρέχεται, αδιακρίτως κλάδου ή κατηγορίας, ένα μήνα προ της αποχωρήσεώς τους, προσαύξηση 5% επί του βασικού μισθού που λαμβάνει κατά την αποχώρησή του ο υπάλληλος, για βελτίωση της συντάξεώς του διότι προσαυξάνει τον συντάξιμο μισθό κατά το ίδιο ποσοστό. Εξυπακούεται ότι η

προσαύξηση υπολογίζεται επί του εκάστοτε ισχύοντος για τους υπαλλήλους της Βουλής βασικού μισθού και προς αποφυγή περιγραφής της διατάξεως λαμβάνεται μέριμνα ώστε σε περίπτωση ανάκλησης της αίτησης παραίτησης να ανακαλείται και η απόφαση χορήγησης της προσαύξησης.

Για τους υπηρετούντες διευθυντές των κλάδων ΑΤ1, ΑΤ2 και ΑΤ3 που αμέσως (άρθρο 24 παρ. 1) ή εμμέσως (άρθρο 153 παρ. 6) θα μπορούσαν να προβάλλουν δικαίωμα προσδοκίας για κρίση στον βαθμό του Αναπληρωτού Γενικού Δ/ντού, προτείνεται η μεταβατική διάταξη της παρ. δ' η οποία αποβλέπει σε δύο στόχους: α) Τους παρέχει ένα μήνα προ της οικειοθελούς αποχώρησής τους από την υπηρεσία, τον μισθό του Αναπληρωτού Γενικού Δ/ντού και επί τη αποχώρησει και τον βαθμό του Αναπληρωτού ώστε να βελτιωθεί σημαντικά ο συντάξιμος μισθός τους και β) δημιουργεί κίνητρο εξόδου εκ της υπηρεσίας για όσους διευθυντές συμπληρώνουν 32 τουλάχιστον έτη πραγματικής δημοσίας υπηρεσίας ώστε με την πρόωγη αποχώρησή τους να ανοίξει η κορυφή της πυραμίδας της ιεραρχίας για προαγωγή σε διευθυντικές θέσεις νεωτέρων υπαλλήλων οι οποίοι συσσωρεύθηκαν στο βαθμό του τμηματάρχου λόγω της επί 10ετιών περίπου διακοπής της προαγωγικής εξέλιξης των προ αυτών υπαλλήλων μέχρι του πρώτου βαθμού. Ευνόητο είναι ότι σ' αυτή την περίπτωση δεν χορηγείται η προσαύξηση του 5% που προβλέπει παγίως η προηγούμενη παράγραφος και διευκρινίζεται ότι αν ο υπάλληλος ανακαλέσει την αίτησή παραίτησής τότε ανακαλείται και ο χορηγηθείς μισθός του Αναπληρωτού.

14. Ο ολοένα αυξανόμενος αριθμός των διακομματικών Επιτροπών (ναρκωτικά, θέματα θράκης, θέματα Ολυμπιακής, θέματα Ευρωπαϊκής συνεργασίας, θέματα οργανισμών κοινής ωφελείας, εξεταστικές επιτροπές κ.λπ.) και η ανάγκη τήρησης πρακτικών, έχουν επιβαρύνει υπηρεσιακά τον όγκο εργασίας του Τμήματος Κοινοβουλευτικών Επιτροπών που τηρεί παράλληλα τα πρακτικά των Διαρκών Επιτροπών, σε σημείο ώστε το υπάρχον προσωπικό δακτυλογράφων - χειριστών εισαγωγής στοιχείων να μην επαρκεί και να χρειάζεται άμεση ενίσχυση. Είναι δε παράλειψη να μπορεί το κάθε Υπουργείο να προσλαμβάνει εποχιακό προσωπικό ιδιωτικού δικαίου και να μην έχει αυτή την ευχέρεια η Βουλή για αντιμετώπιση παγίων σχεδόν αναγκών της. Αυτή την ευχέρεια παρέχει στον Πρόεδρο της Βουλής το άρθρο 14 παρ. 1 και μέχρι του αριθμού των 20 δακτυλογράφων - χειριστών και τριών στενογράφων.

Με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου παρέχεται η ευχέρεια άμεσης πρόσληψης 4 καθαριστριών και λαμβάνεται πρόνοια ευθύς ως εγκατασταθούν υπηρεσίες της Βουλής στο πρώην Καπνεργοστάσιο ή στο Σ.τ.Ε να προσληφθούν άλλες δέκα λόγω του αυτονοήτου νέου έργου καθαριότητας που θα προστεθεί.

Με την παρ. 3 εξομοιώνονται μισθολογικά και βαθμολογικά οι δακτυλογράφοι με τους χειριστές εισαγωγής στοιχείων γιατί με την τεχνολογική πρόοδο και την συνεχή επέκταση της πληροφορικής στην Βουλή ο μεγαλύτερος αριθμός των μέχρι τούδε δακτυλογράφων στην πράξη απασχολείται με κομπιούτερς. Και βεβαίως η αναγκαιότητα διατήρησης του κλάδου των δακτυλογράφων εξακολουθεί για ευνόητους λόγους να υφίσταται αλλά είναι πράξη δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης όσοι πραγματικά ασχολούνται με κομπιούτερς να μη υπολείπονται των χειριστών κομπιούτερς και να υπάρχει ίση αμοιβή για ίση εργασία.

15. Με το άρθρο 15 γίνεται απλώς διοικητική απόσπαση της υπάρχουσας Τεχνικής υπηρεσίας - από την Διεύθυνση Διοικητικού της Βουλής - και υπάγονται του λοιπού, για λόγους λειτουργικούς, στην Τεχνική υπηρεσία οι αναφερόμενοι στην διάταξη τεχνικοί κλάδοι και αρμοδιότητες, χωρίς δημιουργία νέων θέσεων ή νέων αρμοδιοτήτων πέρα απ' τις ήδη νομοθετημένες.

16. Με την παραγ. 1 του άρθρου 16 ανυψώνεται σε οργανική Διεύθυνση το μέχρι τούδε Τμήμα του Ειδικού Λογιστηρίου της Βουλής, χωρίς αύξηση οργανικών θέσεων και πρόσληψη νέου προσωπικού. Τούτο κατέστη αναγκαίο από την επέκταση των εργασιών του Τμήματος κυρίως με την μισθοδοσία και παρακολούθηση του θεσμού των γραμματέων των Βουλευτών και την μηχανογραφική επεξεργασία των πάσης φύσεως λογαριασμών από τη Βουλή. Παράλληλα για λόγους λειτουργικούς αποσπάται το μέχρι τούδε Τμήμα Προμηθειών από την Δ/ση Διοικητικού και οι αρμοδιότητές του μεταφέρονται στην νέα διεύθυνση λόγω της οικονομικής συνάφειας των δύο αντικειμένων. Οι παραγ. 2 και 3 έχουν καθαρά τυπικό υπηρεσιακό χαρακτήρα αναφερόμενες στις αναγκαίες μεταβολές και προσαρμογές που επέρχονται στο κείμενο του Κανονισμού μετά την αναβάθμιση του Ειδικού Λογιστηρίου.

17. Με το άρθρο 17 κυρώνεται νομοθετικά, δια του Κανονισμού, η από 13-12-1990 ομόφωνη απόφαση της Βουλής για τον τρόπο υπολογισμού των ταχυδρομικών τελών στις εορτές Χριστουγέννων και Πάσχα.

Σ'αυτούς τους λειτουργικά επείγοντας και περιορισμένους στόχους αποβλέπει η πρόταση που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 118 παρ. 6 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α'- Κοινοβουλευτικό) στην κρίση της επί του Κανονισμού της Βουλής Διαρκούς Επιτροπής και στη συνέχεια στην κρίση της Ολομέλειας του Σώματος.

Αθήνα 25 Απριλίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ